

Betlejem Łomżyńskie

BETLEJEM NAD NARWIĄ

Rozhustała się biała nad Łomżą pierzynka
Gwiazdki jak serduszką od żłóbeczka niesie
Choć mróz ścisnął szopę, maleńka dziecinka
Grzeje się kolędą w Jednaczewskim Lesie.

Przez Sadową i Dworną, na Kamienne Schodki
Pędzi zawinięta śnieżycą świąteczną.
Ciepły smak opłatka, choinki cień wiotki
Snuje się po domach melodią serdeczną.

Przed Ratuszem topnieją sople na choince,
Już Kurpie w stajence tańczą powolniaka.
Kapucyni do żłóbka maleńkiej dziecince
Niosą balsam na miodzie, skrzeczki i rejbaka.

Spod dachu Katedry ciut oszronionego
Płyną w świat z kolędą najcieplejsze słowa:
Wszem łomżyńskim sercom: bytu spokojnego
I powrotów rozlicznych, gdzie życia osnowa.

Niech z Betlejem nad Narew płyną same łaski,
niech rozjarzą się serca przyjaźnią spiżową,
niech Dzieciątko w opiece ma kurpiowskie piaski,
i rączką swą gładzi codzienność surową.

Akwarela Teresy Adamowskiej
„Betlejem Łódzki”